

הרצאה ינואר 1968
(פורום מטבח)

בעירוב הבשורה של ישראל, בקרה ובוחין נגזרו מתחזותם של מלחמות אשת הימים.

מלחמה זו שונתה מן הקצה אל הקצה מרכיבים מסורתיים של מזבונו הבטחוני ואילו מרכיבים אחידים נשארו במהותם כפי שהיו לפניו המלחמה.

המלחמה

על אף הצלחתינו המזהירה ביוני 1967 והזעוזה העזה אשר עבר על העולם הערבי ומנהיגיו, הרי שבמהרה השתרר שהעולם הערבי במנגנון

המנחייגים של לפניו המלחמה נשאלה ~~למה~~ ^{אתם לא זיהו} (להוציא את שוקריי) רחפייתם היסודית את עמי פלסטין נשרה בעיניהם.

בלפניה המלחמה בכך גם עתה הם אינם רואים את הפתרון בדרך של חפות ומציאות הסדר, אלא בדרך של ככעה עצמאית של ישראל.

אמנם ההברazonה היומתנית והחכניות ~~לכשו~~ צורה יותר אנוועה ולעת עתה אין הם מדברים בראש וראש על השמדת ישראל כי אם מספקים בהזירות כבוד : "מה שדליך בכח יוחזר בכח", אך ביסודו של דבר לא חלה אזלם חמורה ממשית בסרכוב שלהם להכיר בנו ולמצוא הסדר של קבע.

השאלה - כיצד יפתח המצב ?

הרחעה

במدة ובכח ההרחעה של זה ~~לא~~ מהמצב הבינלאומי ימצע מהם לנזרות לפחר את הבעה בדרך של מלחמה, הרי שקייםות שתי אפשרויות :

- האחת, שהמצב ימשך - תאורטי עד אין סוף .

- השניה, שעם הזמן חחול אזלם חמורה אשר תביא אותו להכרה שבכח הזרו עין ביכלתם לפחר את הבעה וואי יחשפו דרך לפתרון מדיני .

אין לידע אם אפשר חילוץ אمدن ~~הה~~, אך אפשר לומר בביטחון שווי לא חוקיים במהרה .

ג'ירום, לא נראה לי סכופיים ריאליים לכך שאנדר יאמר נואש וסבירים למוג אחות כל עוד אנו יושבים על גת הסוראץ.

שادر מנהיגי ארצות אסלאם, פרט לחוסיין גם נכווצות לכך נראיה לי כבלתי סבירה היום.

באשב לחוסיין, מכבו אוליבר טרומן מבחן הרצון, אך למשה דומני שוג הוא לא יוכל להסתכן במגע ישיר אתנו רודאי לא יוכל להסבירים להצעתו שלגו. כי לדעתך אין אדו' יכולים להסבירים למשה פחות מזכוכחו חנו האכיפה אורד הידן ובגדה.

אם כן, הסכופיים שפתחו יהיה ע"י הסדר עם מדיינות ערבי נראים לי לטוויך הקדר כבלתי משאים ולפניהם ארוך יותר בבעי סכופיים קלושים.

המלחמה

במהذا וכח ההרעה של צה"ל לא יעמוד ב מבחן יגוז שם לפתח את הבעה ע"י מלחמה או ע"י מערכת בעל מגמות מוגבלות יותר.

כאלה הייברים לקחת בחשבון שני גורמים:

Miscalculation - האחד - טעות בהערכת (פאות) מiscalculation כפי שהicha להם הקיז.

אדי חשב שחרובחנו להניח שדבר זהה יכול לקרות בכל נקודת זמן החיל מהרגע הזה. אינני חושב שהדבר הוא בעל הסתברות גבוהה בחישום הקרובים, אך הוא בכל זאת אפשרי.

ל/ט/ה

הברם השני - הוא הגורם הרומי. ההדירה הסובייטית לעולם הערבי מאז המלחמה היא רצינית ויסודית. אדריך להניח שבעוד כמה חדשניים יובילו צבאות מצריים, כורדים, ועיראק לעצמת הטرسם מלחמתית מבחינתי אמצעי לחיימה וסדר הכוחות. למקרה שלטת הציוד, מצריים וסוריה לא יסייעו תוך חדשנים ספורים את התארגנות וスクומם הבשר והמורל של צבאותיהם, אך הזמן יעשה את שלו גם בתחום זה ויבוא היום שצבאות ערבי יובילו לעצמם המלאה.

ג'וסט לסיוע הרומי בתחום אמצעי הלוחמה, הדרכה, חכון, אחזקה וכו', קיימם גם הפקה פיסיולוגית של ההדירה הסובייטית.

הרומים שגד אוחז הכוחות הימיים בים התיכון, אשר לנמי המלחמה היר 1 : 5 לזרבון האמריקאים ל(4):5 כתה.

ונבחנות אניות רומיות בוגמל מצריים, ומטוסים רומיים בשם קהיר, סידר רומי פועל במלחין, כל אלה יש בכחם לחם למזרים את ההרגשה שאף כי הקיז הצדיבו הרומים, הרי שלקראת העתיד הם יהיו ערוביים כך שיוכלו לפחות למגעו מפלוחה.

לעומת הפעולות הרוסיות הרבה, ישראל עומדת ממש מוגנחת.

האמברגו הזרחי וחרסוננסן האמריקאי עשויים היו לחתם את הרשות המושעת במידה רבה, שישראל נורתקה ממקורות ההספקה שלו.

חווסף התגובה של ארצות הברית נוכח "הפונזה הכח" הרוסית עשויים היו ליזכר את הרשות אצל העربים שארה"ב מתעלמת ומסתייגת מן הבעה.

כל אלה יחד, גורף לבוארה הערבית, לשכנו עזמי הייעיל, להחלבות הדרימיטיבית של המונחים מושגים כל זה עלול להביא לטעות בהערכת הכוחות הדריאלי.

הרוסים, אשר, כך אני מאמין, אינם מפניניסטים בחסוך מדיינן בישראל אך ישמחו מכך אם ישראל תחדוף אל מתחורי הירק הירוק, גם הם עלולו להוביל איה פעם למסקנה שאין פרטורן מדיני לבעה ולא פועלה כאית חשור חועל סלאץ סגורה לעולמים.

ח'א-צראצ'א ל'ז'ו א

איינני חושב שהאבאה האדומה יבוא כדי להזוף אותו מן החעה, כי במאזן האומה הקיימים בין הבושים, לא נראה שروسיה חיה מוכנה להסתבר פיזית במלחמה. [איינני סבור שהרוסים יתפקידו לסבן "מתנדבים" שלהם במלחמה אחרת.]

אחרי הכל, אכן בנה אשר ברור אחד לסת רגע ב-3 מלחמות, ולוחמים, סייסינגר, שריזונאיינו, צנחניגר והאחרים אינם נופלים ברמתם האישית ובצדיהם מטילים או שנקיטם סובייטי, אבל עולמים עלייו בצדיו קרבי. איינני חושב שהפרצידנס של תימן, שם הפעילו הרוסים מטושים, הוא ישים לזרה שלגנו, כי אני חושב שروسיה לא חסן את בניה ואת יוקרתה במלחמה "מתנדבים" על אדמתנו.

לא כן לובי הסיווע הרוסי לצבאות ערבי בכל פעילות אשר אייננה מחייבת מעבר הגבול. זרין לקחת בחשבון שסביר בכל חומר הפעילות הזה, החל מסיווע בלחמה אלקטרונית, דרך סיוע בהפעלה מערך ה-3.מ., סיוע באמצעי אש, ארטילריה, טילים (לע"ע לטוווח קצר) עד לסייע בהכננות לשליחת הסלאץ.

אני בהחלט רואה אפשרות של סיוע סובייטי פעיל בכל הקשור לשליחת שליחת סלאץ. איינני חושב שروسים עצם, יצליחו בפועל ^{יעזאתם} יצורכו לעשות המצרים, אך הרוסים יחכנו, יספקו האיזוד, יערבו אמוניהם ויכבגו הכח. את הלחימה בסופו של דבר יצורכו לעשות המצרים אך הטייע הרוסי בתחום זה יכול להיות עזום, וهم כבר התחסן במעבר מכשוליהם מים גדולים מן הסלאץ.

בקצור, במקרה כה החרחעה של צה"ל לא ימגע מלחמה ינוטה העربים במקדם או מאוחר יותר את הבעה בכח חזרעו. קרוב לוודאי שהסיווע הרומי לא יחרזג מפעלו המהאפרה מבליל עבורי את קו הגבול.

מטרת העربים

הגובהה הערבית במלחמה זו, אם החרחעה הישראלית תכשל, נראן לי באופן יסודי כתביעם עם האריאיזיות שביניהם:

האות - מלחמה כללית, בה יצד נסיך פטע לשתק את צה"ל האריר ויחנקם בסרכז אוכלוסייה ואכבה. במקביל עם מנגנון הפטע האויריה (וכמובן הזמן גם טלית) ינדן לחקוף במוגמה להדריך אורטגו מתעלת סואץ ומשהדים גושפים. במידה ויזלינו בשלב הראשון, אין ספק כי ירחיבו את מטרותיהם ולא יסתפקו בהדיפת צה"ל מהקו הראשון ועוד מחזיקם כיום.

פעולה כזו תהיה מוגנת בין צבאות ערבי, והתקפת הפטע האויריה, או גגמה, חברה משותפת סוריה, ירדן, עיראק ו-מצרים.

האפשרות השנייה - התקפה מוגבלת, בוגמה לקבוע עובדה של "ראש גשר מצרי" בגדה המזרחית של הchnהלה, ראש גשר אשר אפשר יהיה להרהייבו במשמעותו אם הנסיבות לאפשרנה. אפשרות כזו באה בחשברון במדה ויזעריכו כי יחשכו הכהות אינס מאפשרים להסתכן במלחמה כולה נגד ישראל, או במדה ויזחשכו מהערבות אמריקאית בקרה של התקפת פטע כולה על ישראל.

בקרה כזו ירכזו כטויות עצומות של נ.מ. (טילים ותחמושת) וארטילריה חרוחים וטילים רקטיים באיזור הצלהה, בוגמה למוגע ממוטסינו לתקוף את הכהות הצולחים ובוגמה לרתק ולבודד אותו בחותמו שבחורף הנהניתה. משל שדות התעופה ורכוזי האוירולדסיה, יחזיקו מטוסים בחקודה כי הדבר ימנע מhil האויר שלנו לחקוף ביעילות את הכהות הצולחים ואת חיל האויר המצרי.

"תבן ואפשרות מעין זו נראית כבלתי כהילה להשתק. על הגדה המזרחה של הchnהלה. להיו רק הצד הראשון במוגמתה הכללית להשתתק. על הגדה המזרחה של הchnהלה.

כאמור, בין הoggma של מלחמה כללית ובין פעולה יתחר מוגבלת יכולות להיו ואראיאיזיות שוניות, כמו שיבולות להיו ואראיאיזיות בין המינים והחלנות העربים ~~המקומית~~ לדורגא התנצלות לשיטת בבא אל מנכ"ב היא משחו בין הסטודנטים קוו ובדין התקפה ערבית ישירה.

הרכבות לפעולה כבאות של ~~המוציאים~~ מוציאים, בין שהוא היה ~~ההההthead~~ או מוציאים, מחייבת שניי פרטסה מסויים, אך לא מהותי.

הו פ עה

הרופעת האבָא שלנו אַיִלְנָה משביע את רצוני. אמונם נכוּן האבָא המקדיש
יחסית מושך ללבוש, לחנאי דירר וכו'.

אַזְבָּא המורכב מחלק בדור של מלואים, קשה לו לדמיין בכל גנוני הטב
המקובלים בכמה מצלבות העולם. אך אני משוכנע כי גם בתנאים הקיימים אפשר
להקפיד על לבוש מסודר, על לבוש אבאי ללא כל מינוי נעלים וגרביים או ריביגינליות,
על מחנות מסודרים ונקיים, על הזדהה למפקד וنمום לחבר.

כל מי שאינו מאמין או אינו יודע כיצד עושים זאת יעדוך בקורס
בօיסות השירות, ביחידות המבצעית כביחידות החזקה.

ו ב ר ס

פָּנָס אַיִלְנָה אַזְבָּא

בסכום, אני רוצה לומר שהמלוכה הרבה והזמן קאר.

לפני 7 חודשים בלחמו ונצחנו.

השגרה המזהיר היה תוצאה של שלשה גורמים:

א. מודיעין טוב, אשר נתן לנו את הידיעות שאפשרו לנצל בכוננה
את העצמה שלנו.

ב. כשר של צה"ל, במובן הרחב והכולל של המלה, הודות לו הוכנו
תכניות מבצעיות ריאליות, אשר הוזע אל הפעול, תוך נאול נקודת
חולשה של האויב ותוך אי החמאת הדמדוריון אשר ברצנו.

ג. הגורם השלישי והחשוב היה גורם האדם.
הצדחות העמץ האבָא על כל חייליו עם מדינת ישראל, עם מטרות
המלחמה היה מלאה.

כל אחד ואחד הרגיש באילו זו הייתה המלחמה הפרטית שלו, כאילו
שגורל עם ישראל כולם מוטל על שכמו הוא.

آن החלטות ומסירות אשר הגיעו לשיא במלחמה עצמה, היו קיימות
גם קדם בשנות ההכנה למלחמה.

משמעות אבָא הקבע, הם באמת הפלוץ לפני המלחמה, הקבוצה המוביילה
את האבָא כלו.

משמעות הקבע היו אלה אשר בשאר בעורל שנורת ההכנה הארוכות.
במסירות ללא סייג, למות חזאי חיים קשים, לרוב החוקים מן הבית
והמשפחה, פעולה קבוצת עלית זו יומת וليلת כדי להכשיר, לשפר,
לשכל ולקדם את צה"ל לקרואת יום הקרב.

העבودה בראיה לעתים אפורה, שגרתיות, קשר ומיASHת. אך משרותי הקבע עשו את שליהם בשנים הארוכות בהן פلت הסבל על התהילה, אך כאשר הביע יומם הבחן - היה זה י' מוכן.

במסירות לא פחרתה עבדו לוחמי המלויאם בהכינם את עצם ללחמה זאת שנה שנייה הידו מתייצבים ונאבקים עם עירות אמוראים, שיטות לחייהם, ציוד חדש, רכו'.

המלחמה מצאה את לוחמיך מוכנים, וראויים לכל המשימות, כולל הקשות בירוח.

ההיללים הסדריים, השיביכים לנער אליו חميد ובכל מקום יש טענות, הוכיחו את עצם במלחמה כדור אשר אין נופל במאומה מזרחות קדמים.

בקוצר, האדם במלחמה זו כבכל מלחמה הכתיב את החוזאות ראת הקצב יותר מאמצעי הלוחמה.

ה פ ע ר

שלשת הגורמים הללו, המודיעין, הכנאות והאדם הם אשר אפשרו לנו להישג את מטרות המלחמה הפעם אני סמיין שם גם יקבע את גורל המלחמה הבאה - במדה ותהייה.

אנו עדים לא סימנו את הפתק כל הלחמים אשר למדנו במלחמה זאת. אך לקח אחד הוא כבר ברור, במלחמה זו הוכיח כי עדיפתנו על הארייב ב-1967 עלתה על זו של 1956. במלים אחרות, המלחמה הוכיחה כי למטרות התמורות שהולו בזבאות האויב, למטרות הסיווע הרומי באמצעי לחייהם, במורים וטכניים בדוקטרינות, למטרות העובדה שאנו עם של 2.5 מיליון מהם של עשרות אלפי של מיליון, למטרות כל זה הזמן פועל לטובתו.

חברים, אני משוכנע שיש בוחנו להמשיך באוטו כוון ולהבטיח כי גם בעתיד יפעל הזמן לטובתו.

מובן שהבעיות משתנות, האמצעים משתנים והמלחמה הבאה לא תהיה זהה למלחמה שעברה. אך אני בטוח שבל אחד מתנו יעשה את כל שהוא יכול בבאים (נאלו) להלחם פעם נורען נוכחות שוב שלא בזבונו את הזמןucci קואפאן לסתות.